



Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 59

29 marca 2016

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2016/C 111/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

Sąd

2016/C 111/02	Decyzja Sądu z dnia 27 stycznia 2016 r. w sprawie wakacji sądowych	2
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2016/C 111/03	Sprawa C-581/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria) w dniu 17 grudnia 2014 r. – Manfred Naderhirn .	3
2016/C 111/04	Sprawa C-663/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 14 grudnia 2015 r. – Umweltverband WWF Österreich/Landeshauptmann von Tirol	3
2016/C 111/05	Sprawa C-664/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 14 grudnia 2015 r. – Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation/Bezirkshauptmannschaft Gmünd	4
2016/C 111/06	Sprawa C-679/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 17 grudnia 2015 r. – Ultra-Brag AG/Hauptzollamt Lörrach . . .	5

2016/C 111/07	Sprawa C-686/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Velikoj Gorici (Chorwacja) w dniu 18 grudnia 2015 r. – Vodoopskrba i odvodnja d.o.o./Željka Klafurić	6
2016/C 111/08	Sprawa C-700/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno Sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 31 grudnia 2015 r. – LEK Farmaceutvska Družba d.d./Republika Slovenija.	6
2016/C 111/09	Sprawa C-4/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polska) w dniu 4 stycznia 2016 r. – J. D. przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki	7
2016/C 111/10	Sprawa C-10/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Genova (Włochy) w dniu 7 stycznia 2016 r. – Ignazio Messina & C. SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Transporti – Capitaneria do porto di Genova	7
2016/C 111/11	Sprawa C-11/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Genova (Włochy) w dniu 7 stycznia 2016 r. – Ignazio Messina & C. SpA/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	8
2016/C 111/12	Sprawa C-12/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Genova (Włochy) w dniu 7 stycznia 2016 r. – Ignazio Messina & C. SpA/Autorità portuale di Genova	9
2016/C 111/13	Sprawa C-13/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa) w dniu 8 stycznia 2016 r. – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde/Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme”	10
2016/C 111/14	Sprawa C-15/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 11 stycznia 2016 r. – Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht/Ewald Baumeister	11
2016/C 111/15	Sprawa C-27/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Sofija grad (Bułgaria) w dniu 18 stycznia 2016 r. – Angel Marinkow/Predsedateľ na Dyrżawna agencija za byłgarite w czużbina	12
2016/C 111/16	Sprawa C-33/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 20 stycznia 2016 r. – A Oy	13
2016/C 111/17	Sprawa C-46/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa) w dniu 27 stycznia 2016 r. – Valsts ieņēmumu dienests/SIA „LS Customs Services”	14
2016/C 111/18	Sprawa C-47/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa) w dniu 27 stycznia 2016 r. – Valsts ieņēmumu dienests/SIA „Veloserviss”	15
2016/C 111/19	Sprawa C-60/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 3 lutego 2016 r. – Mohammad Khir Amayry/Migrationsverket	16
2016/C 111/20	Sprawa C-104/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 10 grudnia 2015 r. w sprawie T-512/12, Front Polisario/Rada, wniesione w dniu 19 lutego 2016 r. przez Radę Unii Europejskiej	17
Sąd		
2016/C 111/21	Sprawy połączone T-711/13 i T-716/13: Wyrok Sądu z dnia 18 lutego 2016 r. – Harrys Pubar i Harry’s New York Bar/OHIM – Harry’s New York Bar i Harrys Pubar (HARRY’S BAR) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego HARRY’S BAR — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy PUB CASINO Harrys RESTAURANG — Częściowa odmowa rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	18

2016/C 111/22	Sprawa T-53/14: Wyrok Sądu z dnia 19 lutego 2016 r. – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik/Komisja (Klauzula arbitrażowa — Szósty program ramowy dotyczący badań, rozwoju technologicznego i prezentacji — Zwrot części wypłaconych kwot i odszkodowań ryczałtowych — Częściowe umorzenie postępowania — Koszty kwalifikujące się do finansowania unijnego — Warunek dotyczący kary umownej — Rażąco nieproporcjonalny charakter)	19
2016/C 111/23	Sprawy połączone T-84/14 i T-97/14: Wyrok Sądu z dnia 18 lutego 2016 r. – Harrys Pubar i Harry's New York Bar/OHIM – Harry's New York Bar i Harrys Pubar (HARRY'S NEW YORK BAR) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego HARRY'S NEW YORK BAR — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy PUB CASINO Harrys RESTAURANG — Częściowa odmowa rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	19
2016/C 111/24	Sprawa T-164/14: Wyrok Sądu z dnia 18 lutego 2016 r. – Calberson GE/Komisja (Klauzula arbitrażowa — Program dostaw produktów rolnych do Rosji — Dostawy wołowiny — Niewykonanie umowy przez agencję interwencyjną — Prawo znajdujące zastosowanie — Przedawnienie — Opóźnione zwolnienie niektórych zabezpieczeń dostaw — Częściowa zapłata faktury przewozowej — Niewystarczająca zapłata niektórych faktur w walucie obcej — Odsetki za zwłokę)	20
2016/C 111/25	Sprawa T-328/14: Wyrok Sądu z dnia 18 lutego 2016 r. – Jannatian/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenia w zakresie dopuszczania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Umorzenie postępowania — Odpowiedzialność pozaumowna — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom — Krzywda)	21
2016/C 111/26	Sprawa T-364/14: Wyrok Sądu z dnia 18 lutego 2016 r. – Penny-Markt/OHIM – Boquoi Handels (B!O) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy B!O — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy bo — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 53 ust. 1 lit. a) oraz art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	22
2016/C 111/27	Sprawa T-30/15: Wyrok Sądu z dnia 19 lutego 2016 r. – Infinite Cycle Works/OHIM – Chance Good Ent. (INFINITY) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego INFINITY — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy INFINI — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	23
2016/C 111/28	Sprawa T-141/14: Postanowienie Sądu z dnia 1 lutego 2016 r. – SolarWorld i in./Rada [Skarga o stwierdzenie nieważności — Dumping — Przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i ich głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chin — Ostateczne cło antydumpingowe — Zwolnienie przywozu stanowiącego przedmiot przyjętego zobowiązania — Niemożność oddzielenia — Niedopuszczalność]	23
2016/C 111/29	Sprawa T-142/14: Postanowienie Sądu z dnia 1 lutego 2016 r. – SolarWorld i in./Rada [Skarga o stwierdzenie nieważności — Subwencje — Przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chin — Ostateczne cło wyrównawcze — Zwolnienie przywozu stanowiącego przedmiot przyjętego zobowiązania — Niemożność oddzielenia — Niedopuszczalność]	24
2016/C 111/30	Sprawa T-36/15: Postanowienie Sądu z dnia 14 stycznia 2016 r. – Hispasat/Komisja (Pomoc państwa — Telewizja cyfrowa — Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na oddalonych i mniej zurbanizowanych obszarach Kastylji – La Manchy — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Korekta tej decyzji po wniesieniu skargi — Umorzenie postępowania)	25

2016/C 111/31	Sprawa T-699/15: Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2015 r. – City Train/EUIPO (CityTrain) . . .	26
2016/C 111/32	Sprawa T-742/15 P: Odwołanie wniesione w dniu 16 grudnia 2015 r. przez DD od wyroku wydanego w dniu 8 października 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawach połączonych F-106/13 i F-25/14, DD/FRA	26
2016/C 111/33	Sprawa T-10/16: Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2016 r. – GABO:mi/Komisja	28
2016/C 111/34	Sprawa T-23/16: Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2016 r. – Biernacka-Hoba/EUIPO – Formata Bogusław Hoba (Formata)	29
2016/C 111/35	Sprawa T-26/16: Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2016 r. – Republika Grecka/Komisja	29
2016/C 111/36	Sprawa T-27/16: Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2016 r. – Zjednoczone Królestwo/Komisja . .	31
2016/C 111/37	Sprawa T-36/16: Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2016 r. – Enercon/EUIPO – Gamesa Eólica (Odcienie koloru zielonego)	32
2016/C 111/38	Sprawa T-44/16: Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2016 r. – Novartis/EUIPO – SK Chemicals (Przedstawienie plastra transdermalnego)	32
2016/C 111/39	Sprawa T-45/16: Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2016 r. – Alfonso Egüed/EUIPO – Jackson Family Farms (BYRON)	33
2016/C 111/40	Sprawa T-52/16: Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2016 r. – Crédit Mutuel Arkéa/EBC	34
2016/C 111/41	Sprawa T-54/16: Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2016 r. – Netguru/EUIPO (NETGURU)	34
2016/C 111/42	Sprawa T-56/16: Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2016 r. – Oil Pension Fund Investment Company/Rada	35
2016/C 111/43	Sprawa T-58/16: Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2016 r. – Apax Partners/EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX)	36
2016/C 111/44	Sprawa T-59/16 P: Odwołanie wniesione w dniu 13 lutego 2016 r. przez Carla De Nicolę od wyroku wydanego w dniu 18 grudnia 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-9/14 De Nicola/EBI	37
2016/C 111/45	Sprawa T-60/16 P: Odwołanie wniesione w dniu 13 lutego 2016 r. przez Carla De Nicolę od wyroku wydanego w dniu 18 grudnia 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-55/13 De Nicola/EBI	37
2016/C 111/46	Sprawa T-61/16: Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2016 r. – Coca-Cola/EUIPO – Mitico (Master) .	38
2016/C 111/47	Sprawa T-64/16: Skarga wniesiona w dniu 15 luty 2016 – Wieromiejczyk/EUIPO (Tasty Puff)	39
2016/C 111/48	Sprawa T-67/16: Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2016 r. – fleur ami/EUIPO – 8 Seasons Design (Lamps)	39
2016/C 111/49	Sprawa T-68/16: Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2016 r. – Deichmann/EUIPO – Munich (Przedstawienie krzyża umieszczonego na bocznej stronie buta sportowego)	40
2016/C 111/50	Sprawa T-70/16 P: Odwołanie wniesione w dniu 17 lutego 2016 r. przez Carla De Nicolę od wyroku wydanego w dniu 18 grudnia 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-104/13 De Nicola/EBI	41

2016/C 111/51	Sprawa T-357/14: Postanowienie Sądu z dnia 3 lutego 2016 r. – Experience Hendrix/OHIM – JH Licence (Jimi Hendrix)	42
Sąd do spraw Służby Publicznej		
2016/C 111/52	Sprawa F-58/14: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 17 lutego 2016 r. – DE/EMA (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Nieprzedłużenie umowy zawartej na czas określony — Artykuł 8 akapit pierwszy WZIP — Zasadnicza zmiana charakteru zadań wykonywanych przez pracownika — Przerwanie ścieżki kariery — Przekształcenie umowy na czas określony w umowę na czas nieokreślony — Wyłączenie)	43
2016/C 111/53	Sprawa F-140/15: Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2015 r. – ZZ i in./Komisja	43
2016/C 111/54	Sprawa F-145/15: Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2015 r. – ZZ/EBI	44
2016/C 111/55	Sprawa F-153/15: Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2015 r. – ZZ i in./ESDZ	44
2016/C 111/56	Sprawa F-1/16: Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2016 r. – ZZ/Parlament	45
2016/C 111/57	Sprawa F-125/13: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 18 lutego 2016 r. – Sesma Merino/OHIM	45

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2016/C 111/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 106 z 21.3.2016

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 98 z 14.3.2016

Dz.U. C 90 z 7.3.2016

Dz.U. C 78 z 29.2.2016

Dz.U. C 68 z 22.2.2016

Dz.U. C 59 z 15.2.2016

Dz.U. C 48 z 8.2.2016

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SĄD

DECYZJA SĄDU
z dnia 27 stycznia 2016 r.
w sprawie wakacji sądowych
(2016/C 111/02)

SĄD

uwzględniając art. 41 § 2 regulaminu postępowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na rok sądowy rozpoczynający się w dniu 1 września 2016 r. ustala się następujące daty wakacji sądowych w rozumieniu art. 41 § 2 i 6 regulaminu postępowania:

- Boże Narodzenie 2016: od poniedziałku, dnia 19 grudnia 2016 r., do niedzieli, dnia 8 stycznia 2017 r. włącznie,
- Wielkanoc 2017: od poniedziałku, dnia 10 kwietnia 2017 r., do niedzieli, dnia 23 kwietnia 2017 r. włącznie,
- wakacje letnie 2017: od piątku, dnia 21 lipca 2017 r., do niedzieli, dnia 3 września 2017 r. włącznie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 27 stycznia 2016 r.

E. COULON
Sekretarz

M. JAEGER
Prezes

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht
Oberösterreich (Austria) w dniu 17 grudnia 2014 r. – Manfred Naderhirn**

(Sprawa C-581/14)

(2016/C 111/03)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca: Manfred Naderhirn**Przy udziale: Mag. Jungwirth oraz Mag. Fabian OHG, Krenn KG, Michael Weber, Übermaßer KG, Gundhild Mayr*

Postanowieniem z dnia 15 października 2015 r. Trybunał orzekł co następuje:

Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie krajowemu stanowi prawnemu, w ramach którego z jednej strony brak jest krajowych przepisów regulujących kwestię, w jaki sposób sąd krajowy w zawisłych przed nim sprawach powinien uwzględnić okoliczność, że wedle wyroku Trybunału przepis prawa krajowego należy uznać za sprzeczny z prawem Unii, a z drugiej strony wedle przepisów prawa krajowego sąd ów jest bezwarunkowo związany wykładnią prawa Unii dokonaną przez inny sąd krajowy, o ile tego rodzaju przepis prawa krajowego uniemożliwia sądowi krajowemu, o którym mowa, należyte zapewnienie pierwszeństwa prawa Unii poprzez podjęcie w ramach jego właściwości wszystkich niezbędnych w tym celu środków.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
(Austria) w dniu 14 grudnia 2015 r. – Umweltverband WWF Österreich/Landeshauptmann von Tirol**

(Sprawa C-663/15)

(2016/C 111/04)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym*Strona wnosząca kasację: Umweltverband WWF Österreich*

Pozwany organ: Landeshauptmann von Tirol

Uczestnik postępowania: Öztaler Wasserkraft GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 4 dyrektywy 2000/60/WE⁽¹⁾ ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (ramowej dyrektywy wodnej) lub ramowa dyrektywa wodna jako taka przyznaje organizacji ochrony środowiska w postępowaniu, które nie podlega ocenie oddziaływania na środowisko na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (dyrektywy OOS), prawa, dla których ochrony przysługuje jej na podstawie art. 9 ust. 3 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, zawartej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady z dnia 17 lutego 2015 r. (konwencji z Aarhus), dostęp do postępowań administracyjnych i sądowych?

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy zgodnie z postanowieniami konwencji z Aarhus powinna istnieć możliwość podnoszenia tych praw już w postępowaniu przed organem administracyjnym, czy też wystarczy możliwość przyznania sądowej ochrony prawnej przed decyzją organu administracyjnego?
- 3) Czy jest dopuszczalne, by krajowy przepis proceduralny (§ 42 AVG) wymagał od organizacji ochrony środowiska – jak też od innych stron postępowania – podniesienia w terminie swoich zarzutów nie dopiero w skardze do sądu administracyjnego, lecz już w postępowaniu przed organami administracyjnymi, gdyż w przeciwnym razie traci ona status strony i możliwość wniesienia skargi do sądu administracyjnego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, Dz.U. L 327, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
(Austria) w dniu 14 grudnia 2015 r. – Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz
Umweltorganisation/Bezirkshauptmannschaft Gmünd**

(Sprawa C-664/15)

(2016/C 111/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation

Pozwany organ: Bezirkshauptmannschaft Gmünd

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 4 dyrektywy 2000/60/WE⁽¹⁾ ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (ramowej dyrektywy wodnej) lub ramowa dyrektywa wodna jako taka przyznaje organizacji ochrony środowiska w postępowaniu, które nie podlega ocenie oddziaływania na środowisko na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (dyrektywy OOS), prawa, dla których ochrony przysługuje jej na podstawie art. 9 ust. 3 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, zawartej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady z dnia 17 lutego 2015 r. (konwencji z Aarhus), dostęp do postępowań administracyjnych i sądowych?

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy zgodnie z postanowieniami konwencji z Aarhus powinna istnieć możliwość podnoszenia tych praw już w postępowaniu przed organem administracyjnym, czy też wystarczy możliwość przyznania sądowej ochrony prawnej przed decyzją organu administracyjnego?
- 3) Czy jest dopuszczalne, by krajowy przepis proceduralny (§ 42 AVG) wymagał od organizacji ochrony środowiska – jak też od innych stron postępowania – podniesienia w terminie swoich zarzutów nie dopiero w skardze do sądu administracyjnego, lecz już w postępowaniu przed organami administracyjnymi, gdyż w przeciwnym razie traci ona status strony i możliwość wniesienia skargi do sądu administracyjnego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, Dz.U. L 327, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 17 grudnia 2015 r. – Ultra-Brag AG/Hauptzollamt Lörrach

(Sprawa C-679/15)

(2016/C 111/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ultra-Brag AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Lörrach

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 202 ust. 3 tiret pierwsze kodeksu celnego (rozporządzenia Rady [EWG] nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny – KC)⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że osoba prawna staje się dłużnikiem na podstawie art. 202 ust. 3 tiret pierwsze KC jako osoba wprowadzająca towar, jeżeli nielegalne wprowadzenie jest wynikiem zachowania jednego z jej pracowników, który nie jest jej ustawowym przedstawicielem, działającego w ramach swych kompetencji?

2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 202 ust. 3 tiret drugie KC należy interpretować w ten sposób, że

- a) osoba prawna (również wtedy) uczestniczy w nielegalnym wprowadzeniu, jeżeli jeden z jej pracowników, który nie jest jej ustawowym przedstawicielem, wziął udział w ramach swych kompetencji w tym wprowadzeniu oraz

b) w przypadku osób prawnych uczestniczących w nielegalnym wprowadzeniu należy brać pod uwagę w odniesieniu do subiektywnej przesłanki „jednocześnie wiedziały lub powinny były wiedzieć, że wprowadzenie to jest nielegalne” osoby fizyczne zajmujące się w osobie prawnej daną sprawą, nawet jeśli nie są one ustawowymi przedstawicielami tej osoby prawnej?

3. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na drugie pytanie prejudycjalne:

Czy art. 212a KC należy interpretować w ten sposób, że przy dokonywaniu oceny, czy zachowanie osoby zainteresowanej nosi znamiona oszustwa lub rażącego niedbalstwa należy brać pod uwagę w przypadku osoby prawnych wyłącznie zachowanie osób prawnych lub ich organów, czy też należy im przypisać zachowanie zatrudnionych przez te osoby i zajmujących się daną sprawą w ramach swych zadań osób fizycznych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Velikoj Gorici (Chorwacja) w dniu 18 grudnia 2015 r. – Vodoopskrba i odvodnja d.o.o./Željka Klafurić

(Sprawa C-686/15)

(2016/C 111/07)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Općinski sud u Velikoj Gorici (Chorwacja)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Vodoopskrba i odvodnja d.o.o.

Strona pozwana: Željka Klafurić

Pytania prejudycjalne

W jaki sposób jest w prawie Unii obliczana opłata za wodę dostarczaną do każdego mieszkania w budynkach wielorodzinnych lub do każdego domu jednorodzinnego? W jaki sposób obywatele Unii opłacają faktury dotyczące zużycia wody, a mianowicie czy płacą wyłącznie za rzeczywiste zużycie zgodnie ze wskazaniem wodomierza, czy też uiszczają ponadto inne należności lub opłaty?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno Sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 31 grudnia 2015 r. – LEK Farmaceutvska Družba d.d./Republika Slovenija.

(Sprawa C-700/15)

(2016/C 111/08)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno Sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LEK Farmaceutvska Družba d.d.

Strona pozwana: Republika Slovenii

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy działu CN 30 można interpretować w ten sposób, że nie jest dopuszczalne sklasyfikowanie w tym dziale produktu, którego podstawowym składnikiem jest substancja czynna (bakterie probiotyczne) zawarta w suplementach diety, sklasyfikowanych w pozycji taryfowej CN 2106 90 98?
- 2) Czy aby sklasyfikować produkt w dziale CN 30 wystarczy, żeby produkt, który zawiera substancję czynną mającą korzystny wpływ na ogólny stan zdrowia i który często wchodzi w skład suplementów diety, był prezentowany przez producenta jako produkt leczniczy i był przez niego w tym charakterze wprowadzany do obrotu i sprzedawany?
- 3) Czy w związku z rozwojem prawa Unii w dziedzinie regulacji rynku produktów leczniczych pojęcie „jednoznacznie określonych właściwości terapeutycznych lub profilaktycznych”, które zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości stanowią warunek klasyfikacji do działu CN 30, należy interpretować w ten sposób, że odpowiada ono pojęciu produktu leczniczego w rozumieniu przepisów Unii dotyczących produktów leczniczych stosowanych u ludzi?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny
w Warszawie (Polska) w dniu 4 stycznia 2016 r. – J. D. przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji
Energetyki**

(Sprawa C-4/16)

(2016/C 111/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J. D.

Strona pozwana: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Pytanie prejudycjalne

Czy pod pojęciem hydroenergii jako odnawialnego źródła energii, zawartym w art. 2 lit. a w związku z art. 5 ust. 3 i pkt. 30 preambuły dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 roku w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE⁽¹⁾ należy rozumieć wyłącznie energię wytworzoną przez hydroelektrownie wykorzystujące spadek śródlądowych wód powierzchniowych, w tym spadek rzek, czy też również energię wytworzoną w elektrowni wodnej (która nie jest elektrownią szczytowo-pompową ani elektrownią z członem pompowym), zlokalizowanej na zrzutach ścieków technologicznych innego zakładu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 140, s.16.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria
provinciale di Genova (Włochy) w dniu 7 stycznia 2016 r. – Ignazio Messina & C. SpA/Ministero
delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria do porto di Genova**

(Sprawa C-10/16)

(2016/C 111/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Genova.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ignazio Messina & C. SpA.

Druga strona postępowania: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria do porto di Genova

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986⁽¹⁾, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przybywające z portu państwa niebędącego członkiem UE lub płynące do takiego portu, czy o statki przybywające z portu włoskiego lub płynące do takiego portu?
- 2) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przybywające z portu państwa niebędącego członkiem UE lub płynące do takiego portu, czy o statki przybywające z portu Unii lub płynące do takiego portu, w przypadku gdy taka różnica jest uzasadniona wykonywaniem publicznych funkcji o charakterze władczym lub zadań lub czynności, za które wspomniana opłata nie stanowi w sposób wyraźny rekompensaty?
- 3) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przybywające z portu państwa niebędącego członkiem Unii lub płynące do takiego portu, czy o statki przybywające z portu Unii lub płynące do takiego portu, w przypadku gdy taka różnica jest uzasadniona wykonywaniem publicznych funkcji o charakterze władczym przez jednostki inne niż ta, do której budżetu opłata zostaje uiszczona?
- 4) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przybywające z portu państwa niebędącego członkiem UE lub płynące do takiego portu, czy o statki przybywające z portu Unii lub płynące do takiego portu, w przypadku gdy taka różnica jest uzasadniona wykonywaniem publicznych funkcji o charakterze władczym, ale brak jest określenia poszczególnych kosztów, które mają być zwrócone, przez co nie jest możliwa weryfikacja, ani a priori, ani a posteriori, których usług koszty zostały rzeczywiście zwrócone, [oraz] na jakich zasadach i w jakim zakresie opłata taka rzeczywiście stanowiła rekompensatę za te usługi?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) NR 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. stosujące zasadę swobody świadczenia usług do transportu morskiego między państwami członkowskimi i między państwami członkowskimi a państwami trzecimi (Dz.U. L 378, s. 1, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 6, t.1, s. 174).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Genova (Włochy) w dniu 7 stycznia 2016 r. – Ignazio Messina & C. SpA/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Sprawa C-11/16)

(2016/C 111/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Genova.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ignazio Messina & C. SpA

Druga strona postępowania: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986⁽¹⁾, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przybywające z portu państwa niebędącego członkiem UE lub płynące do takiego portu, czy o statki przybywające z portu włoskiego lub płynące do takiego portu?
- 2) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przybywające z portu państwa niebędącego członkiem UE lub płynące do takiego portu, czy o statki przybywające z portu Unii lub płynące do takiego portu, w przypadku gdy taka różnica jest uzasadniona wykonywaniem publicznych funkcji o charakterze władczym lub zadań lub czynności, za które wspomniana opłata nie stanowi w sposób wyraźny rekompensaty?
- 3) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przybywające z portu państwa niebędącego członkiem Unii lub płynące do takiego portu, czy o statki przybywające z portu Unii lub płynące do takiego portu, w przypadku gdy taka różnica jest uzasadniona wykonywaniem publicznych funkcji o charakterze władczym przez jednostki inne niż ta, do której budżetu opłata zostaje uiszczona?
- 4) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przybywające z portu państwa niebędącego członkiem UE lub płynące do takiego portu, czy o statki przybywające z portu Unii lub płynące do takiego portu, w przypadku gdy taka różnica jest uzasadniona wykonywaniem publicznych funkcji o charakterze władczym, ale brak jest określenia poszczególnych kosztów, które mają być zwrócone, przez co nie jest możliwa weryfikacja, ani a priori, ani a posteriori, których usług koszty zostały rzeczywiście zwrócone, [oraz] na jakich zasadach i w jakim zakresie opłata taka rzeczywiście stanowiła rekompensatę za te usługi?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) NR 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. stosujące zasadę swobody świadczenia usług do transportu morskiego między państwami członkowskimi i między państwami członkowskimi a państwami trzecimi (Dz.U. L 378, s. 1, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 6, t.1, s. 174).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Genova (Włochy) w dniu 7 stycznia 2016 r. – Ignazio Messina & C. SpA/Autorità portuale di Genova

(Sprawa C-12/16)

(2016/C 111/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Genova.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ignazio Messina & C. SpA.

Druga strona postępowania: Autorità portuale di Genova

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986⁽¹⁾, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przybywające z portu państwa niebędącego członkiem UE lub płynące do takiego portu, czy o statki przybywające z portu włoskiego lub płynące do takiego portu?
- 2) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przybywające z portu państwa niebędącego członkiem UE lub płynące do takiego portu, w przypadku gdy taka różnica jest uzasadniona wykonywaniem publicznych funkcji o charakterze władczym lub zadań lub czynności, za które wspomniana opłata nie stanowi w sposób wyraźny rekompensaty?
- 3) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przybywające z portu państwa niebędącego członkiem Unii lub płynące do takiego portu, czy o statki przybywające z portu Unii lub płynące do takiego portu, w przypadku gdy taka różnica jest uzasadniona wykonywaniem publicznych funkcji o charakterze władczym przez jednostki inne niż ta, do której budżetu opłata zostaje uiszczona?
- 4) Czy rozporządzenie EWG nr 4055/1986, rozumiane zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak zawarty w Decreto del Presidente della Repubblica nr 107/2009, który zobowiązuje do dokonania opłat o różnej wysokości w zależności od tego, czy chodzi o statki przybywające z portu państwa niebędącego członkiem UE lub płynące do takiego portu, czy o statki przybywające z portu Unii lub płynące do takiego portu, w przypadku gdy taka różnica jest uzasadniona wykonywaniem publicznych funkcji o charakterze władczym, ale brak jest określenia poszczególnych kosztów, które mają być zwrócone, przez co nie jest możliwa weryfikacja, ani a priori, ani a posteriori, których usług koszty zostały rzeczywiście zwrócone, [oraz] na jakich zasadach i w jakim zakresie opłata taka rzeczywiście stanowiła rekompensatę za te usługi?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) NR 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. stosujące zasadę swobody świadczenia usług do transportu morskiego między państwami członkowskimi i między państwami członkowskimi a państwami trzecimi (Dz.U. L 378, s. 1, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 6, t.1, s. 174).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 8 stycznia 2016 r. – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde/Rīgas
pašvaldības SIA „Rīgas satiksme”**

(Sprawa C-13/16)

(2016/C 111/13)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde

Druga strona postępowania: Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme”

Pytania prejudycjalne

Czy zwrot „przetwarzanie danych jest konieczne dla potrzeb wynikających z uzasadnionych interesów [...] osoby trzeciej, lub osobom [osób trzecich], którym dane są ujawniane”, ujęty w art. 7 lit. f) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że policja państwowa ma obowiązek ujawnić Rīgas satiksme żądane przez to przedsiębiorstwo dane osobowe, które są konieczne do wniesienia powództwa na drodze cywilnej? Czy na odpowiedź na to pytanie ma wpływ okoliczność, że – jak wynika z akt sprawy – pasażer taksówki, którego dane stara się uzyskać Rīgas satiksme, był małoletni w chwili wypadku?

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, s. 31.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Niemcy) w dniu 11 stycznia 2016 r. – Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht/Ewald
Baumeister**

(Sprawa C-15/16)

(2016/C 111/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Strona pozwana: Ewald Baumeister

Interwenient: Frank Schmitt działający jako syndyk masy upadłościowej Phoenix Kapitaldienst GmbH

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy pojęcie „informacji poufnych” w rozumieniu art. 54 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 2004/39/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 93/22/EWG i tym samym tajemnicy zawodowej zgodnie z art. 54 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 2004/39/WE obejmuje niezależnie od dalszych przesłanek wszystkie informacje dotyczące przedsiębiorstwa, które nadzorowane przedsiębiorstwo przekazało organowi nadzoru?

b) Czy „tajemnica ostrożnościowa” obejmuje jako część tajemnicy zawodowej w rozumieniu art. 54 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy 2004/39/WE niezależnie od dalszych przesłanek wszystkie wypowiedzi zawarte w aktach organu nadzoru włącznie z korespondencją z innymi organami?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania a) lub b):

c) Czy postanowienie dotyczące tajemnicy zawodowej w art. 54 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE należy interpretować w ten sposób, że przy kwalifikowaniu informacji jako poufnej

aa) decydujące jest to, czy informacje z samej swej natury są objęte tajemnicą zawodową lub dostęp do tych informacji mógłby konkretnie i rzeczywiście naruszyć interes w utrzymywaniu ich poufności, lub

- bb) należy uwzględnić pozostałe okoliczności, w razie wystąpienia których informacje są objęte tajemnicą zawodową, lub
- cc) organ nadzoru może powoływać się na domniemanie wzruszalne w odniesieniu do zawartych w aktach organu nadzoru informacji dotyczących nadzorowanego przedsiębiorstwa i odnoszących się do nich dokumentów organu nadzorującego, że w tym zakresie są one objęte tajemnicą handlową i ostrożnościową?
2. Czy pojęcie „poufnej informacji” w rozumieniu art. 54 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 2004/39/WE należy interpretować w ten sposób, że dla celów kwalifikacji informacji przekazywanej przez organ nadzoru i dotyczącej przedsiębiorstwa jako tajemnicy zawodowej podlegającej ochronie lub jako innej podlegającej ochronie informacji decydujący jest tylko moment przekazania organowi nadzoru?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 2:

3. Czy przy pytaniu, czy informacje dotyczące przedsiębiorstwa podlegają ochronie jako tajemnica handlowa niezależnie od zmian w środowisku gospodarczym i w konsekwencji są objęte tajemnicą zawodową zgodnie z art. 54 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 2004/39/WE, należy przyjąć w uogólniający sposób ograniczenie czasowe – około pięciu lat, po upływie których, przyjmuje się wzruszalne domniemanie, że informacja straciła swoją wartość ekonomiczną? Czy zasada ta ma również zastosowanie do tajemnicy ostrożnościowej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Sofija grad (Bułgaria) w dniu 18 stycznia 2016 r. – Angeł Marinkow/Predsedateł na Dyrżawna agencija za byłgarite w czużbina

(Sprawa C-27/16)

(2016/C 111/15)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd – Sofija-grad (Bułgaria)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Angeł Marinkow

Strona przeciwna: Predsedateł na Dyrżawna agencija za byłgarite w czużbina

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. [14]⁽¹⁾ ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersji preredagowanej) oraz art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2000/78/WE⁽³⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że są one wystarczająco precyzyjne i jasne, i z tego względu stosuje się je bezpośrednio do sytuacji prawnej osoby zwolnionej z sektora publicznego, zatrudnionej w ramach stosunku służbowego, gdy:

- a) decyzję w sprawie zwolnienia przyjęto ze względu na zmniejszenie liczby jednakowych stanowisk (funkcji) zajmowanych przez zwolnioną osobę i przez pozostałych urzędników, zarówno mężczyzn, jak i kobiety[:]

- b) zwolnienie jest oparte na neutralnym przepisie prawa krajowego[:]
- c) we wskazanym wypadku zwolnienia w krajowych uregulowaniach prawnych nie określono kryteriów ani obowiązku dokonania oceny odnoszącej się do wszystkich osób, których może dotyczyć zwolnienie, ani nie określono obowiązku przedstawienia uzasadnienia, z jakiej przyczyny zwolniono konkretną osobę[?]
- 2) Czy z art. [14] ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersji preredagowanej) oraz z art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, interpretowanych w związku z art. 30, art. 47 i art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, wynika, że dopuszczają one określony w art. 157 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej krajowy środek, taki jak art. 21 Zakon za zaszczytu od dyskryminacji rozpatrywany w związku z art. 106 ust. 1 pkt 2 Zakon za dyrżawnija służiteł, w których to przepisach na wskazany w pytaniu pierwszym wypadek zwolnienia z sektora publicznego osoby zatrudnionej w ramach stosunku służbowego (ze względu na redukcję etatów poprzez zmniejszenie liczby jednakowych stanowisk zajmowanych zarówno przez mężczyzn, jak i przez kobiety) wyraźnie nie określono związanego z uprawnieniem do dokonania zwolnienia obowiązku doboru i wskazania kryteriów – co zgodnie z orzecznictwem administracyjnym i sądowym jest dopuszczalne wyłącznie, gdy właściwy do dokonania zwolnienia organ według własnej oceny zatwierdzi procedurę i kryteria zwolnienia – a w odróżnieniu od powyższego na wypadek podobnej sytuacji zwolnienia z sektora publicznego osoby zatrudnionej w ramach stosunku pracy normatywnie określono związany z uprawnieniem do dokonania zwolnienia przez wspomniany organ obowiązek doboru i wskazania kryteriów, według jakich dokonywane jest zwolnienie?
- 3) Czy art. [14] ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersji preredagowanej) oraz art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy w związku z art. 30, art. 47 i art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że zwolnienie z sektora publicznego osoby zatrudnionej w ramach stosunku służbowego jest bezzasadne i ze tego względu niezgodne ze wskazanymi przepisami wyłącznie ze względu na to, że organ administracji nie dokonał doboru ani nie zastosował obiektywnych kryteriów, odpowiednio nie przedstawił uzasadnienia dokonanego przezeń wyboru, aby zwolnić konkretną osobę, pod warunkiem że ta osoba zajmuje takie samo stanowisko jak inne osoby – mężczyźni i kobiety – a zwolnienia dokonano na podstawie neutralnego przepisu[?]
- 4) Czy art. 18 w związku z art. 25 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersji preredagowanej) w związku z art. 30 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że wymóg proporcjonalności jest zachowany oraz że dopuszczają one krajowe uregulowania prawne, w których określono odszkodowanie za niezgodne z prawem zwolnienie, mające zastosowanie także w określonych w prawie Unii Europejskiej wypadkach naruszenia zasady równego traktowania w dziedzinie zatrudnienia i pracy, w których to krajowych uregulowaniach prawnych określono maksymalny okres, za który przysługuje odszkodowanie, wynoszący do 6 miesięcy oraz określono stałą wysokość tego odszkodowania – wynagrodzenie zasadnicze na zajmowanym stanowisku, lecz wyłącznie w zakresie, w jakim osoba pozostawała bez pracy lub otrzymywała niższe wynagrodzenie – i w sytuacji, gdy uprawnienie osoby do przywrócenia jej na stanowisko jest odrębne i nie stanowi części przysługującego jej prawa do odszkodowania określonego w prawie krajowym państwa członkowskiego?."

⁽¹⁾ Przepis tłumacza: w tym i w kolejnych pytaniach prejudycjalnych sąd odsyłający prawdopodobnie zamierza odnieść się do art. 14 ust. 1 lit. c) wspomnianej dyrektywy, który to przepis przywołuje jako mający zastosowanie w sprawie.

⁽²⁾ Dz.U. L 204, s. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 20 stycznia 2016 r. – A Oy

(Sprawa C-33/16)

(2016/C 111/16)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa: A Oy

Strona pozwana: Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 148 lit d) dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy dokonywać w taki sposób, że załadunek i rozładunek statku stanowią w rozumieniu tego przepisu usługi, które w rozumieniu art. 148 lit. a) tej dyrektywy przeznaczone są na bezpośrednie potrzeby ładunku statków morskich?
- 2) Czy wykładni art. 148 lit. d) dyrektywy VAT 2006/112/WE z uwzględnieniem pkt 24 wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach połączonych C-181/04–C-183/04 Elmeka, zgodnie z którym zakres zastosowania zwolnienia przewidzianego w tym przepisie nie może zostać rozszerzony na usługi świadczone na wcześniejszym etapie obrotu, należy dokonywać w taki sposób, że ma ono także zastosowanie do rozpatrywanej tu usługi, w przypadku której usługa wykonana na pierwszym etapie obrotu przez podwykonawcę A Oy obejmuje usługę odnoszącą się fizycznie bezpośrednio do ładunku, z tytułu której A Oy przekazuje dalej fakturę do przedsiębiorstwa spedycyjnego lub transportowego?
- 3) Czy wykładni art. 148 lit. d) dyrektywy VAT 2006/112/WE z uwzględnieniem pkt 24 wymienionego wyżej wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z którym przewidziane w tym przepisie zwolnienie odnosi się tylko do usług świadczonych bezpośrednio na rzecz armatora, należy dokonywać w taki sposób, że przewidziane tam zwolnienie nie może znaleźć zastosowania, jeżeli usługa świadczona jest na rzecz dysponenta ładunku, takiego przykładowo jak eksporter lub importer towaru?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 27 stycznia 2016 r. – Valsts ieņēmumu dienests/SIA „LS Customs Services”**

(Sprawa C-46/16)

(2016/C 111/17)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valsts ieņēmumu dienests

Strona pozwana: SIA „LS Customs Services”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 29 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że metoda określona we wspomnianym artykule ma także zastosowanie w sytuacji, gdy przywóz towarów i ich dopuszczenie do swobodnego obrotu na obszarze celnym Wspólnoty są skutkiem tego, że w toku procedury tranzytu towary te zostały usunięte spod dozoru celnego, przy czym podlegały one należnościami przywozowym i nie zostały sprzedane w celu wywozu na obszar celny Wspólnoty, ale w celu wywozu ze Wspólnoty?
- 2) Czy wyrażenie „w kolejności” zawarte w art. 30 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny w związku z prawem do dobrej administracji zapisanym w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i z zasadą uzasadniania aktów administracyjnych należy interpretować w ten sposób, że, aby stwierdzić, iż zastosowanie ma metoda wymieniona w art. 31, organ celny jest zobowiązany do wskazania w każdym akcie administracyjnym z jakich względów w okolicznościach danej sprawy nie mogą być zastosowane określone w art. 29 lub art. 30 metody ustalania wartości celnej towarów?

- 3) Czy wówczas gdy organ celny odmawia zastosowania metody przewidzianej w art. 30 ust. 2 lit. a) kodeksu celnego jest wystarczające, by wskazał, że nie posiada właściwych informacji, czy też jest zobowiązany do ustalenia ich u producenta?
- 4) Czy organ celny jest zobowiązany do uzasadnienia, z jakich względów nie są stosowane metody przewidziane w art. 30 ust. 2 lit. c) i d) kodeksu celnego, gdy określa cenę towarów podobnych na podstawie art. 151 ust. 3 rozporządzenia nr 2454/93?
- 5) Czy organ celny jest zobowiązany do podania w swej decyzji wyczerpującego uzasadnienia, z którego wynika jakie dane są dostępne we Wspólnocie w rozumieniu art. 31 kodeksu celnego, czy też może to uzasadnienie przedstawić w późniejszym czasie przed sądem poprzez wskazanie szczegółowych dowodów?

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 27 stycznia 2016 r. – Valsts ieņēmumu dienests/SIA „Veloserviss”**

(Sprawa C-47/16)

(2016/C 111/18)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valsts ieņēmumu dienests

Strona pozwana: SIA „Veloserviss”

Pytania prejudycjalne

1. Czy obowiązek działania przez importera w dobrej wierze, zapisany w art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, należy definiować w ten sposób, że:
 - a) obejmuje on obowiązek sprawdzenia przez importera, w jakich okolicznościach wystawiono otrzymane przez eksportera świadectwo „A” (świadectwa części składowych towaru, rola eksportera w wytworzeniu towaru itd.)?
 - b) importer działa w złej wierze przez sam fakt, że eksporter działał w złej wierze (na przykład jeżeli eksporter nie wyjawia prawdziwego pochodzenia kosztów, wartości części składowych towaru itp. organom celnym państwa wywozu)?
 - c) obowiązek działania w dobrej wierze nie jest spełniony przez sam fakt, że eksporter przedstawił nieprawidłowe informacje organom celnym państwa wywozu, nawet jeżeli same te organy celne popełniły błędy przy wystawianiu świadectwa?
2. Czy przestrzeganie obowiązku działania przez importera w dobrej wierze, zapisany w art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, może zostać wykazane w wystarczający sposób w drodze ogólnego opisu sytuacji zawartego w komunikacie OLAF-u oraz w drodze wniosków OLAF-u, czy też krajowe organy celne powinny jednak uzyskać dodatkowe dowody na zachowanie eksportera?

⁽¹⁾ Dz.U. 1992 L 302, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kamarrätten i Stockholm –
Migrationsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 3 lutego 2016 r. – Mohammad Khir Amayry/
Migrationsverket**

(Sprawa C-60/16)

(2016/C 111/19)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Kamarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mohammad Khir Amayry

Strona pozwana: Migrationsverket

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku gdy osoba ubiegająca się o azyl nie znajduje się w strzeżonym ośrodku w chwili wyrażenia przez odpowiedzialne państwo członkowskie zgody na przejęcie tej osoby, ale zostaje umieszczona w strzeżonym ośrodku w późniejszym okresie – z tego względu, że dopiero wówczas dokonano oceny stwierdzającej znaczne ryzyko ucieczki tej osoby – okres sześciu tygodni, o którym mowa w art. 28 ust. 3 rozporządzenia nr 604/2013 należy w takiej sytuacji liczyć od dnia, w którym osoba została umieszczona w strzeżonym ośrodku, czy też od innej daty, a jeżeli tak, od jakiej?
- 2) Czy w sytuacji gdy osoba ubiegająca się o azyl nie została umieszczona w strzeżonym ośrodku w momencie wyrażenia przez odpowiedzialne państwo członkowskie zgody na jej przejęcie, art. 28 rozporządzenia nr 604/2013 stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, które w Szwecji stanowią, że cudzoziemiec nie może być umieszczony w strzeżonym ośrodku w oczekiwaniu na wykonanie [przekazania] przez okres dłuższy niż dwa miesiące, jeżeli nie istnieją poważne powody przetrzymywania jej w strzeżonym ośrodku przez dłuższy okres, a w przypadku gdy istnieją takie poważne powody, że cudzoziemiec może być przetrzymywany w strzeżonym ośrodku przez okres maksymalnie trzech miesięcy lub, gdy istnieje prawdopodobieństwo, że wykonanie potrwa dłużej z uwagi na brak współpracy ze strony cudzoziemca lub gdy uzyskanie niezbędnych dokumentów jest czasochłonne, przez okres maksymalnie dwunastu miesięcy?
- 3) Czy w przypadku wznowienia procedury wykonania w sytuacji, gdy odwołanie lub wniosek o ponowne rozpoznanie nie ma już skutku zawieszającego (por. art. 27 ust. 3) nowy termin sześciu tygodni na dokonanie przekazania rozpoczyna bieg, czy też należy odliczyć od niego, przykładowo, liczbę dni spędzonych już przez daną osobę w strzeżonym ośrodku od chwili wyrażenia przez odpowiedzialne państwo członkowskie zgody na przejęcie lub wtórne przejęcie tej osoby?
- 4) Czy jakiegokolwiek znaczenie ma to, że osoba ubiegająca się o azyl, która wniosła odwołanie od decyzji o przekazaniu, nie złożyła wniosku o zawieszenie wykonania decyzji o przekazaniu w oczekiwaniu na rozpatrzenie odwołania (por. art. 27 ust. 3 lit. c) i art. 27 ust. 4)?

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 10 grudnia 2015 r. w sprawie T-512/12,
Front Polisario/Rada, wniesione w dniu 19 lutego 2016 r. przez Radę Unii Europejskiej**

(Sprawa C-104/16 P)

(2016/C 111/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. de Elera-San Miguel Hurtado i A. Westerhof Löfflerová, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario), Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-512/12;
- wydanie prawomocnego orzeczenia w przedmiocie odwołania, oddalając skargę o unieważnienie zaskarżonego aktu wniesioną przez Front Polisario („skarżącego”); oraz
- obciążenie skarżącego kosztami poniesionym przez Radę w pierwszej instancji i w ramach niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania Rada podnosi wiele zarzutów dotyczących naruszeń prawa.

Po pierwsze, Rada uważa, że Sąd naruszył prawo uznając, że skarżący miał legitymację procesową do wniesienia skargi do sądu Unii Europejskiej.

Po drugie, Rada twierdzi, że Sąd naruszył prawo uznając, że nieważna decyzja dotyczyła skarżącego bezpośrednio i indywidualnie.

Po trzecie, Rada zarzuca Sądowi, iż naruszył prawo, opierając orzeczenie o stwierdzeniu nieważności na zarzucie, którego skarżący nie podniósł i w stosunku, do którego Rada nie miała możliwości podjąć obrony.

Po czwarte, Rada zarzuca Sądowi, że naruszył prawo stwierdzając, że miała ona obowiązek zbadać przed wydaniem nieważnej decyzji prawdopodobny wpływ działalności produkcyjnej, do której odnosi się zawarte na jej mocy porozumienie, na poszanowanie praw człowieka ludności zamieszkującej zachodnią Saharę.

Po piąte, Sąd naruszył prawo orzekając, że Rada miała obowiązek przed wydaniem nieważnej decyzji zbadać czy nie istniały poszlaki świadczące o wykorzystaniu, na podstawie porozumienia zawartego na jej mocy, zasobów naturalnych Sahary zachodniej, będącej pod kontrolą marokańską, ze szkodą dla jej mieszkańców i z naruszeniem ich praw podstawowych.

Wreszcie Rada podnosi, że Sąd naruszył prawo orzekając częściową nieważność zaskarżonej decyzji, skutkującą jej zmianą co do istoty.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 18 lutego 2016 r. – Harrys Pubar i Harry's New York Bar/OHIM – Harry's New York Bar i Harrys Pubar (HARRY'S BAR)

(Sprawy połączone T-711/13 i T-716/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego HARRY'S BAR — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy PUB CASINO Harrys RESTAURANG — Częściowa odmowa rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 111/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Harrys Pubar AB (Göteborg, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat L.E. Ström) (sprawa T-711/13) i Harry's New York Bar SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat S. Arnaud) (sprawa T-716/13)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: pełnomocnik V. Melgar)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Harry's New York Bar SA (sprawa T-711/13) i Harrys Pubar AB (interwenant przed Sądem w sprawie T-716/13)

Przedmiot

Dwie skargi na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 października 2013 r. (sprawy połączone R 946/2012-1 i R 995/2012-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Harrys Pubar AB a Harry's New York Bar SA.

Sentencja

- 1) W sprawie T-711/13 stwierdza się nieważność pkt 1 sentencji decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 8 października 2013 r. (sprawy połączone R 946/2012-1 i R 995/2012-1) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Harrys Pubar AB a Harry's New York Bar SA.
- 2) W sprawie T-716/13 skarga wniesiona przez Harry's New York Bar zostaje oddalona.
- 3) Harry's New York Bar pokrywa własne koszty, połowę kosztów poniesionych przez Harrys Pubar w ramach postępowania przed Sądem oraz koszty poniesione przez Harrys Pubar w toku postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM. OHIM pokrywa własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez Harrys Pubar w ramach postępowania przed Sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 14.4.2014.

Wyrok Sądu z dnia 19 lutego 2016 r. – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik/Komisja**(Sprawa T-53/14) ⁽¹⁾****(Klauzula arbitrażowa — Szósty program ramowy dotyczący badań, rozwoju technologicznego i prezentacji — Zwrot części wypłaconych kwot i odszkodowań ryczałtowych — Częściowe umorzenie postępowania — Koszty kwalifikujące się do finansowania unijnego — Warunek dotyczący kary umownej — Rażąco nieproporcjonalny charakter)**

(2016/C 111/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik (Ottobrunn, Niemcy) (przedstawiciele: M. Núñez Müller i T. Becker, następnie M. Núñez Müller, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche i F. Moro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie po pierwsze, że Komisja nie jest uprawniona do tego, by żądać zwrotu zaliczek wypłaconych z tytułu trzech umów, a po drugie, że skarżąca nie jest zobowiązana do uiszczenia odszkodowań ryczałtowych na rzecz Komisji.

Sentencja

- 1) Postępowanie zostaje umorzone w odniesieniu do drugiego i trzeciego żądania skargi.
- 2) Kwoty należne od Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH z tytułu odszkodowań ryczałtowych zostają obniżone do kwoty odpowiadającej 10 % zaliczek, które mają być zwrócone z tytułu umów dotyczących przedsięwzięć HyWays, HyApproval et HarmonHy.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 28.4.2014.

Wyrok Sądu z dnia 18 lutego 2016 r. – Harrys Pubar i Harry's New York Bar/OHIM – Harry's New York Bar i Harrys Pubar (HARRY'S NEW YORK BAR)**(Sprawy połączone T-84/14 i T-97/14) ⁽¹⁾****[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego HARRY'S NEW YORK BAR — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy PUB CASINO Harrys RESTAURANG — Częściowa odmowa rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2016/C 111/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Harrys Pubar AB (Göteborg, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat L.E. Ström) (sprawa T-84/14) i Harry's New York Bar SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat S. Arnaud) (sprawa T-97/14)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: pełnomocnik V. Melgar)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Harry's New York Bar SA (sprawa T-84/14) i Harrys Pubar AB (interwenient przed Sądem w sprawie T-97/14)

Przedmiot

Dwie skargi na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 listopada 2013 r. (sprawy połączone R 1038/2012-1 i R 1045/2012-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Harrys Pubar AB a Harry's New York Bar SA.

Sentencja

- 1) W sprawie T-84/14 stwierdza się nieważność pkt 1 sentencji decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 14 listopada 2013 r. (sprawy połączone R 1038/2012-1 i R 1045/2012-1) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Harrys Pubar AB a Harry's New York Bar SA.
- 2) W sprawie T-97/14 skarga wniesiona przez Harry's New York Bar zostaje oddalona.
- 3) Harry's New York Bar pokrywa własne koszty, dwie trzecie kosztów poniesionych przez Harrys Pubar w ramach postępowania przed Sądem oraz koszty poniesione przez Harrys Pubar w toku postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM. OHIM pokrywa własne koszty oraz jedną trzecią kosztów poniesionych przez Harrys Pubar w ramach postępowania przed Sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 5.5.2014.

Wyrok Sądu z dnia 18 lutego 2016 r. – Calberson GE/Komisja

(Sprawa T-164/14) ⁽¹⁾

(Klauzula arbitrażowa — Program dostaw produktów rolnych do Rosji — Dostawy wołowiny — Niewykonanie umowy przez agencję interwencyjną — Prawo znajdujące zastosowanie — Przedawnienie — Opóźnione zwolnienie niektórych zabezpieczeń dostaw — Częściowa zapłata faktury przewozowej — Niewystarczająca zapłata niektórych faktur w walucie obcej — Odsetki za zwłokę)

(2016/C 111/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Calberson GE (Villeneuve-Garenne, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. Gallois i E. Dereviankine)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi i I. Galindo Martín, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas i C. Candat, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 272 TFUE o zasądzenie od Komisji odszkodowania za szkodę, jaką skarżąca miała ponieść w następstwie uchybień rzekomo popełnionych przez agencję interwencyjną w ramach wykonania zamówienia na przewóz wołowiny do Rosji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 111/1999 z dnia 18 stycznia 1999 r. określającym ogólne zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2802/98 w sprawie programu dostaw produktów rolnych do Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 14, s. 13) oraz z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1799/1999 z dnia 16 sierpnia 1999 r. w sprawie dostaw wołowiny do Rosji (Dz.U. L 217, s. 20)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Calberson GE zostaje obciążony kosztami postępowania.
- 3) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 16.6.2014.

Wyrok Sądu z dnia 18 lutego 2016 r. – Jannatian/Rada

(Sprawa T-328/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenia w zakresie dopuszczania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Umorzenie postępowania — Odpowiedzialność pozaumowna — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom — Krzywda)

(2016/C 111/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mahmoud Jannatian (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci I. Smith Monnerville i S. Monnerville)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Naert i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39); decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r., zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 281, s. 81); rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1) i rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1), a także rozporządzeń wykonawczych Rady (UE) nr 350/2012 z dnia 23 kwietnia 2012 r., Rady (UE) nr 709/2012 z dnia 2 sierpnia 2012 r., Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r., Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r., Rady (UE) nr 522/2013 z dnia 6 czerwca 2013 r., Rady (UE) nr 1203/2013 z dnia 26 listopada 2013 r. oraz Rady (UE) nr 397/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. dotyczących wykonania rozporządzenia nr 267/2012 (odpowiednio Dz.U. L 110, s. 17, Dz.U. L 208, s. 2, Dz.U. L 282, s. 16, Dz.U. L 356, s. 55, Dz.U. L 156, s. 3, Dz.U. L 316, s. 1 i Dz.U. L 119, s. 1), w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego, a po drugie, żądanie wypłaty odszkodowania za podnoszoną szkodę.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi, w zakresie, w jakim dotyczy ona stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB; decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r., zmieniającej decyzję 2010/413; rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 i rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010, a także rozporządzeń wykonawczych Rady (UE) nr 350/2012 z dnia 23 kwietnia 2012 r., Rady (UE) nr 709/2012 z dnia 2 sierpnia 2012 r., Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r., Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r., Rady (UE) nr 522/2013 z dnia 6 czerwca 2013 r., Rady (UE) nr 1203/2013 z dnia 26 listopada 2013 r. oraz Rady (UE) nr 397/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. dotyczących wykonania rozporządzenia nr 267/2012, zostaje umorzona.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Mahmoud Jannatian i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 7.7.2014.

Wyrok Sądu z dnia 18 lutego 2016 r. – Penny-Markt/OHIM – Boquoi Handels (B!O)

(Sprawa T-364/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy B!O — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy bo — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 53 ust. 1 lit. a) oraz art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 111/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Penny-Markt GmbH (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Kinkeldey, S. Brandstätter, A. Wagner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo A. Pohlmann, następnie S. Hanne i wreszcie A. Schifko, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Boquoi Handels OHG (Straelen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Mels)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 marca 2014 r. (sprawa R 1201/2013-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy Boquoi Handels OHG a Penny-Markt GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Penny-Markt GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 11.8.2014.

Wyrok Sądu z dnia 19 lutego 2016 r. – Infinite Cycle Works/OHIM – Chance Good Ent. (INFINITY)(Sprawa T-30/15) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego INFINITY — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy INFINI — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 111/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Infinite Cycle Works Ltd (Delta, Kanada) (przedstawiciele: adwokaci E. Manresa Medina i J.M. Manresa Medina)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: M. Rajh, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Chance Good Ent. Co., Ltd (Changhua, Tajwan) (przedstawiciele: adwokaci P. Rath i W. Festl-Wietek)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 października 2014 r. (sprawa R 2308/2013-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Chance Good Ent. Co., Ltd a Infinite Cycle Works Ltd.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Infinite Cycle Works Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 16.3.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 1 lutego 2016 r. – SolarWorld i in./Rada(Sprawa T-141/14) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności — Dumping — Przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i ich głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chin — Ostateczne cło antydumpingowe — Zwolnienie przywozu stanowiącego przedmiot przyjętego zobowiązania — Niemożność oddzielenia — Niedopuszczalność]

(2016/C 111/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SolarWorld AG (Bonn, Niemcy); Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Włochy) i Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokat L. Ruessmann i J. Beck, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: B. Driessen, pełnomocnik)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy); Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc. (Changshu, Chiny); Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc. (Luoyang, Chiny); Csi Cells Co. Ltd (Suzhou, Chiny); CsiSolar Power (China), Inc. (Suzhou) (przedstawiciele: adwokaci A. Willems i S. De Knop oraz K. Daly, solicitor); China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Pekin, Chiny) (przedstawiciele: adwokaci J.-F. Bellis, F. Di Gianni i A. Scalini)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności art. 3 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2013 L 325, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) *Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd i Csi Solar Power (China), Inc.* wykreśla się ze sprawy T-141/14 jako interwenientów.
- 3) *SolarWorld AG, Brandoni solare SpA i Solaria Energia y Medio Ambiente, SA* pokrywają własne koszty, a także koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej, w tym koszty postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.
- 4) *Komisja Europejska, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. i China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 1 lutego 2016 r. – SolarWorld i in./Rada

(Sprawa T-142/14) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności — Subwencje — Przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chin — Ostateczne cło wyrównawcze — Zwolnienie przywozu stanowiącego przedmiot przyjętego zobowiązania — Niemożność oddzielenia — Niedopuszczalność]

(2016/C 111/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SolarWorld AG (Bonn, Niemcy); Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Włochy) oraz Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: L. Ruessmann, adwokat i J. Beck, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: B. Driessen, pełnomocnik)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.F. Brakeland, T. Maxian Rusche i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy); Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc. (Changshu, Chiny); Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc. (Luoyang, Chiny); Csi Cells Co. Ltd (Suzhou, Chiny) i CsiSolar Power (China), Inc. (Suzhou) (przedstawiciele: A. Willems i S. De Knop, adwokaci oraz K. Daly, solicitor) i China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Pekin, Chiny) (przedstawiciele: J.F. Bellis, F. Di Gianni i A. Scalini, adwokaci)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności art. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325, s. 66).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) *Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd i Csi Solar Power (China), Inc.* wykreśla się ze sprawy T-142/14 jako interwenientów.
- 3) *SolarWorld AG, Brandoni solare SpA i Solaria Energia y Medio Ambiente, SA* pokrywają własne koszty, a także koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej, w tym koszty postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.
- 4) *Komisja Europejska, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. i China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 14 stycznia 2016 r. – Hispasat/Komisja**(Sprawa T-36/15) ⁽¹⁾****(Pomoc państwa — Telewizja cyfrowa — Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na oddalonych i mniej zurbanizowanych obszarach Kastylii – La Manchy — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Korekta tej decyzji po wniesieniu skargi — Umorzenie postępowania)**

(2016/C 111/30)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hispasat, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo i A. Balcells Cartagena, następnie J. Buendía Sierra i A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier, P. Němečková i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2014) 6846 final z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.27408 (C 24/2010) (ex NN 37/2010, ex CP 19/2009) przyznanej przez władze Kastylii-La Manchy na rozwinięcie [wdrożenie] naziemnej telewizji cyfrowej na odległych i mniej zurbanizowanych obszarach Kastylii-La Manchy.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie wniosku złożonego przez SES Astra o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Hispasat, S.A.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 16.3.2015.

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2015 r. – City Train/EUIPO (CityTrain)**(Sprawa T-699/15)**

(2016/C 111/31)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* City Train GmbH (Ratyżbona, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Adori)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Przedmiotowy sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „CityTrain” – zgłoszenie nr 13 154 315*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 września 2015 r. w sprawie R 843/2015-4**Żądanie***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności decyzji EUIPO z dnia 9 września 2015 r. oraz nakazanie jej rejestracji graficznego znaku towarowego „CityTrain” zgłoszonego w dniu 8 sierpnia 2014 r. (zgłoszenie nr 13 154 315) ze wskazaniem kolorów „szary, jasnoczerwony” jako unijnego znaku towarowego dla towarów i usług objętych zgłoszeniem, należących do klas 12, 37 i 42.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 16 grudnia 2015 r. przez DD od wyroku wydanego w dniu 8 października 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawach połączonych F-106/13 i F-25/14, DD/FRA**(Sprawa T-742/15 P)**

(2016/C 111/32)

*Język postępowania: angielski***Strony***Wnoszący odwołanie:* DD (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandenbussche)*Druga strona postępowania:* Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)**Żądania***Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:*

- Częściowe uchylenie wyroku w sprawach połączonych F-106/13 i F-25/14 z dnia 8 października 2015 r.;

— W konsekwencji:

Stwierdzenie nieważności obu decyzji FRA (kwestionowanej nagany I rozwiązania umowy zatrudnienia) nie tylko ze względów proceduralnych, ale także z innych względów podnoszonych w zarzutach skargi w pierwszej instancji;

Należyte zadośćuczynienie wnoszącemu odwołanie za krzywdę wyrządzoną rażąco niezgodnością z prawem i nieprawidłowością dochodzenia administracyjnego oraz decyzji w sprawie nagany. Krzywda szacowana jest *ex aequo et bono* na 15 000 EUR;

Należyte zadośćuczynienie wnoszącemu odwołanie za krzywdę wyrządzoną nieprawidłowością postępowania i decyzji w sprawie rozwiązania z nim umowy. Krzywda szacowana jest *ex aequo et bono* na 50 000 EUR;

— Obciążenie FRA kosztami postępowania w niniejszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, iż Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo badając wyłącznie zarzut proceduralny braku wysłuchania, który doprowadził do stwierdzenia nieważności obu decyzji, w sprawie nagany i rozwiązania umowy, oraz odmawiając zbadania pozostałych zarzutów podnoszonych w skardze. Wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo oraz przeprowadził niepełne badanie stanu faktycznego, co narusza art. 47 Karty praw podstawowych oraz obowiązek uzasadnienia, zasadę prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości, zasady uzasadnionych oczekiwań oraz stanowi oczywisty błąd w ocenie.

2. Zarzut drugie, iż Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo odrzucając żądania wnoszącego odwołanie dotyczące krzywdy zarówno w zakresie decyzji w sprawie nagany, jak i w sprawie rozwiązania umowy.

— Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo w zakresie odrzucenia żądania zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną dochodzeniem administracyjnym, przeinaczył dowody, dokonał niepełnego badania stanu faktycznego, popełnił oczywisty błąd w ocenie, naruszył pojęcie dowodu w odniesieniu do istnienia szkody jako przesłanki odpowiedzialności pozaumownej, błędnie zastosował zasadę prawa do obrony i art. 86 ust. 2 regulaminu pracowniczego, naruszył obowiązek uzasadnienia, zasadę uzasadnionych oczekiwań i art. 15 dyrektywy 2000/43/WE⁽¹⁾.

— Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo w odniesieniu do odrzucenia żądania zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną decyzją w sprawie nagany, przeinaczył dowody, popełnił oczywisty błąd w ocenie, dokonał niepełnego badania stanu faktycznego, popełnił błąd prawny w ocenie krzywdy, naruszył obowiązek uzasadnienia i art. 15 dyrektywy 2000/43/WE.

— Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo w zakresie odrzucenia żądania zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną decyzją w sprawie rozwiązania umowy zatrudnienia, przeinaczył dowody, dokonał niepełnego badania stanu faktycznego, popełnił oczywisty błąd w ocenie, popełnił błąd prawny w ocenie krzywdy, naruszył obowiązek uzasadnienia, zasadę uzasadnionych oczekiwań i art. 15 dyrektywy 2000/43/WE.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. L 180, s. 22).

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2016 r. – GABO:mi/Komisja**(Sprawa T-10/16)**

(2016/C 111/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (Monachium, Niemcy)
(przedstawiciele: M. Ahlhaus i C. Mayer, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie zaskarżonych decyzji za nieważne, oraz
- obciążenie pozwanej wszystkimi kosztami, łącznie z kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności następujących decyzji pozwanej:

- z dnia 2 grudnia 2015 r. [sygn. Ares (2015) 5513293] dotyczącej umów o dotację FP 7 oraz pisma z dnia 2 grudnia 2015 r. [sygn. Ares (2015) 5513293] dotyczącego umowy o dotację FP 6 w sprawie decyzji pozwanej o odzyskaniu środków w wyniku audytu (RAIA000024) zamkniętych umów o dotację FP7 oraz audytu (RAIA000027) umów FP6;
- zobowiązującej skarżącą, na podstawie noty obciążeniowej nr 3241514917 [sygn. Ares (2015) 5513293], do zapłaty łącznej kwoty 1 770 417,29 EUR do dnia 15 stycznia 2016 r. na rachunek bankowy pozwanej, oraz
- o potrąceniu, na podstawie pism z dnia 16 grudnia 2015 r. [sygn. Ares (2015)5894346, sygn. Ares (2015)5898040, sygn. Ares (2015)5899627], 21 grudnia 2015 r. (BUDG/DGA/C4/DB – 025798.4) oraz 14 stycznia 2016 r. (BUDG/DGA/C4/DB – 025798.1), każdej odpowiedniej płatności z domniemanym długiem skarżącej wynikającym z noty obciążeniowej nr 3241514917 [sygn. Ares (2015) 5513293].

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na okoliczności, że zaskarżone decyzje są bezprawne, ponieważ wszystkie żądane koszty spełniają kryterium kwalifikowalności przewidziane w art. II.14.1 umowy o dotację.
2. Zarzut drugi oparty na okoliczności, że zaskarżone decyzje nie spełniają właściwych wymogów formalnych i proceduralnych oraz naruszają zasady dobrego zarządzania.
3. Zarzut trzeci oparty na okoliczności, że zaskarżone decyzje obarczone są naruszeniami zasady proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty oparty na okoliczności, że żądanie odszkodowania w zaskarżonych decyzjach jest również bezprawne, ponieważ skarżąca nie otrzymała żadnych nieuzasadnionych wkładów finansowych.

**Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2016 r. – Biernacka-Hoba/EUIPO – Formata Bogusław Hoba
(Formata)**

(Sprawa T-23/16)

(2016/C 111/34)

Język skargi: polski

Strony

Strona skarżąca: Ilona Biernacka-Hoba (Aleksandrów Łódzki, Polska) (przedstawiciel: R. Rumpel, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Formata Bogusław Hoba (Aleksandrów Łódzki, Polska)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy Unii Europejskiej zawierający element słowny „Formata” – wspólnotowy znak towarowy nr 11 529 427

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 listopada 2015 r. w sprawie R 102/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części oddalającej wnioszek o unieważnienie udzielonego prawa na znak „Formata” 011529427;
- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez unieważnienie prawa na znak „Formata” 011529427;
- zmianę zaskarżonej decyzji w części dotyczącej kosztów;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2016 r. – Republika Grecka/Komisja

(Sprawa T-26/16)

(2016/C 111/35)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, O. Tsirkinidou i A. E. Vasilopoulou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji wykonawczej Komisji 2015/2098 z dnia 13 listopada 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), notyfikowanej jako dokument nr C(2015) 7716 i opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, wydanie L 303 z dnia 20/11/2015 r., s. 35 i nast., w części, w której w wyniku kontroli IR/2009/004/GR i IR/2009/0017/GR na Republikę Grecką zostały nałożone jednorazowe i zryczałtowane korekty finansowe z powodu opóźnień w postępowaniach w sprawie odzyskania należności, z powodu niedostarczenia danych oraz ogólnie z powodu nieprawidłowości w postępowaniu w sprawie zarządzania należnościami na łączną kwotę 11 534 827,97 EUR zgodnie z wykazem załączników do decyzji, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

W szczególności w odniesieniu do zryczałtowanej korekty finansowej w wysokości 10 % nałożonej na Republikę Grecką za rok budżetowy 2011 podnosi ona cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy braku podstawy prawnej nałożenia zryczałtowanych korekt finansowych.
2. Zarzut drugi dotyczy domniemanych opóźnień w postępowaniach w sprawie odzyskania należności. Skarżąca podnosi w nim, że nałożenie korekt w 2015 r. za nieprawidłowości systemu kontroli, które odnosiły się także do okoliczności faktycznych sprzed 2000 r., po tym, jak z naruszeniem prawa władz greckich do obrony po raz pierwszy w 2011 r. zostały dokonane stwierdzenia, którym Komisja przypisała nieproporcjonalne znaczenie, narusza ogólną zasadę pewności prawa, podejmowania działań przez Komisję w odpowiednim czasie i w każdym razie rozsądnego terminu dla takich działań.
3. Zarzut trzeci dotyczy domniemanych nieprawidłowości w postępowaniu w sprawie odzyskania należności w drodze potrącenia. W zarzucie tym skarżąca utrzymuje, że decyzja Komisji jest całkowicie pozbawiona wystarczającego i określonego uzasadnienia oraz że w każdym razie została ona wydana na podstawie oczywistego błędu w ocenie.
4. Zarzut czwarty dotyczy błędnego zdaniem Komisji obliczenia odsetek, które zostały rozliczone zgodnie z kryterium 50/50 przewidzianym w art. 31 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 ⁽¹⁾ i wynikającego stąd niewskazania odsetek w załączniku III. Skarżąca podnosi, że Komisja dokonała błędnej wykładni przepisów art. 32 ust. 1 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 i błędnie je zastosowała.

Wreszcie w odniesieniu do pozostałych zaskarżonych części decyzji wykonawczej Komisji dotyczących nałożenia jednorazowych korekt w przypadkach terminowej kontroli skarżąca wysuwa zarzut piąty. Poczyniwszy niezbędne uwagi wstępne do wszystkich przypadków, w zarzucie tym skarżąca odnosi się oddzielnie do każdej z nałożonych korekt i powołuje się na naruszenie przepisów art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, [mianowicie] z powodu nieprecyzyjności, całkowitego braku wystarczającego i określonego uzasadnienia, licznych oczywistych błędów w ocenie popełnionych przez Komisję, naruszenia zasady dobrej administracji i proporcjonalności oraz przekroczenia granic przysługującego Komisji uznania przy obliczaniu spornych kwot w stosunku do Republiki Greckiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2016 r. – Zjednoczone Królestwo/Komisja**(Sprawa T-27/16)**

(2016/C 111/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: J. Kraehling, pełnomocnik, oraz S. Lee i M. Gray, Barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności części art. 1 decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej (UE) 2015/2098 z dnia 13 listopada 2015 r. ⁽¹⁾, w którym uznano między innymi, że część wydatków rolniczych dotycząca obliczenia zadeklarowanej przez Zjednoczone Królestwo wartości wprowadzonej na rynek produkcji została dokonana w sposób niezgodny z prawem Unii i nie może być finansowana przez EFRG i EFRROW, co wymaga usunięcia pięciu pozycji (ostatniej pozycji na s. 42 i pierwszych czterech pozycji na s. 43) w załączniku do tej decyzji, a tym samym dokonania korekty finansowej w łącznej wysokości 1 849 194 EUR; oraz
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Zjednoczone Królestwo.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. W zarzucie pierwszym strona skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła prawo, dokonując interpretacji wymogu, zgodnie z którym przy obliczaniu wartości produkcji wprowadzonej na rynek przez organizacje producentów w celu ustalenia pułapu pomocy państwo członkowskie może uwzględnić produkcję plantatorów, którzy przystąpili do danej organizacji. Tym samym Komisja nie uwzględniła jasnych przepisów, po pierwsze, art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 3 rozporządzenia Komisji nr 1433/2003 ⁽²⁾, a po drugie, art. 52 ust. 1 i art. 52 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 1580/2007 ⁽³⁾.
2. W zarzucie drugim strona skarżąca utrzymuje, że dokonując wykładni wartości produkcji plantatorów, którzy przyłączyli się do organizacji, Komisja naruszyła zasady legalności i pewności prawa, które mają istotne znaczenie zwłaszcza wtedy, gdy dany środek wywołuje konsekwencje finansowe lub prowadzi do nałożenia sankcji.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2098 z dnia 13 listopada 2015 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowana jako dokument nr C(2015) 7716] (Dz. U. L 303, s. 35).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1433/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i pomocy finansowej (Dz. U. L 2033, s. 25).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw (Dz. U. L 350, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2016 r. – Enercon/EUIPO – Gamesa Eólica (Odcienie koloru zielonego)

(Sprawa T-36/16)

(2016/C 111/37)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Enercon GmbH (Aurich, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Overhage)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Gamesa Eólica, SL (Sarriguren, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Kolorowy znak towarowy Unii Europejskiej zawierający różne odcienie koloru zielonego – znak towarowy Unii Europejskiej nr 2 346 542

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 października 2015 w sprawie R 597/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2016 r. – Novartis/EUIPO – SK Chemicals (Przedstawienie plastra transdermalnego)

(Sprawa T-44/16)

(2016/C 111/38)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novartis AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Douglas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: SK Chemicals GmbH (Eschborn, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie plastra transdermalnego) – unijny znak towarowy nr 11 293 362

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 listopada 2015 r. w sprawie R 2342/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 80 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie przez Izbę Odwoławczą EUIPO prawa do rzetelnego procesu.

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2016 r. – Alfonso Egüed/EUIPO – Jackson Family Farms (BYRON)

(Sprawa T-45/16)

(2016/C 111/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nelson Alfonso Egüed (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Jackson Family Farms LLC (Santa Rosa, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „BYRON” – zgłoszenie nr 10 581 619

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu/Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 listopada 2015 r. w sprawie R 822/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uwzględnienie wniosku o rejestrację unijnego znaku towarowego nr 10 581 619, „BYRON”, w odniesieniu do wszystkich produktów objętych klasami 18, 25 i 33 (przy czym w niniejszej sprawie podważana jest ta ostatnia klasa) oraz
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 w odniesieniu do skargi o stwierdzenie naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2016 r. – Crédit Mutuel Arkéa/EBC**(Sprawa T-52/16)**

(2016/C 111/40)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon, Francja) (przedstawiciel: H. Savoie, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 grudnia 2015 r. (ECB/SSM/2015 – – 9695000CG7B84NLR5984/40) ustalającej wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie do grupy Crédit Mutuel.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które co do istoty są identyczne lub podobne do zarzutów powołanych w ramach sprawy T-712/15, Crédit Mutuel Arkéa/EBC.

Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2016 r. – Netguru/EUIPO (NETGURU)**(Sprawa T-54/16)**

(2016/C 111/41)

*Język postępowania: Polski***Strony**

Strona skarżąca: Netguru sp. z o.o. (Poznań, Polska) (przedstawiciel: K. Jarosiński, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny znak towarowy Unii Europejskiej „NETGURU” – zgłoszenie nr 12 994 166

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie R 144/2015-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uchylenie w całości Decyzji Piątej Izby Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie R 144/2015-5;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami na etapie postępowania odwoławczego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 41 ust. 2 lit. c) Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 75 rozporządzenia 207/2009;
- Naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Błędne zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2016 r. – Oil Pension Fund Investment Company/Rada**(Sprawa T-56/16)**

(2016/C 111/42)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Oil Pension Fund Investment Company (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat K. Kleinschmidt)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ze skutkiem natychmiastowym decyzji Rady (WPZiB) 2015/2216 z dnia 30 listopada 2015 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/2204 z dnia 30 listopada 2015 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącej;
- zastosowanie środka organizacji postępowania na mocy art. 89 regulaminu postępowania i nakazanie pozwanej przedstawienia wszystkich dokumentów związanych z zaskarżoną decyzją w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej;
- udostępnienie materiałów dotyczących sprawy, w której zapadł wyrok Oil Pension Fund Investment Company/Rada (T-121/13, ECLI:EU:T:2015:645);
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 TFUE

Zdaniem skarżącej na gruncie art. 266 TFUE Rada nie może przyjmować aktów, które pod względem treści są identyczne z aktami z dnia 21 grudnia, których nieważność stwierdził Sąd w wyroku Oil Pension Fund Investment Company/Rada (T-121/13, ECLI:EU:T:2015:645).

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa skarżącej do obrony, prawa do skutecznej ochrony sądowej oraz obowiązku uzasadnienia

Skarżąca twierdzi w tym względzie, że zaskarżone akty zostały przyjęte bez odpowiednich konsultacji i bez udostępnienia jej materiałów z akt sprawy. Uzasadnienie zaskarżonych aktów jest dla niej niezrozumiałe. W rezultacie doszło do naruszenia jej prawa do obrony oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej. Naruszono też jej prawo do bycia wysłuchaną. W ocenie skarżącej Rada dokonała błędnej oceny dotyczących jej okoliczności. Jej zdaniem brak możliwości, wynikający z braku odpowiedniej wiedzy, wypowiedzenia się w trakcie postępowania na temat stawianych jej zarzutów oraz dowodów, którymi miała dysponować Rada, oraz przedstawienia dowodów na swoją korzyść powoduje naruszenie jej prawa rzetelnego procesu opartego na zasadach praworządności.

3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów w ocenie, nieskorzystania lub błędnego skorzystania z uprawnień dyskrecjonalnych oraz naruszenia zasady proporcjonalności

W ocenie skarżącej, przyjmując zaskarżone akty, Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie. Rada niewłaściwie lub nieprawidłowo zbadała okoliczności, którymi uzasadniła przyjęcie tych aktów. W tym kontekście skarżąca podnosi między innymi, że powody widniejące w zaskarżonych aktach, które zdaniem Rady uzasadniają ich przyjęcie, nie mają względem niej zastosowania. Zaskarżone akty naruszają też zasadę proporcjonalności.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia praw zagwarantowanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej

Skarżąca podnosi w tym względzie, że zaskarżone akty skutkują naruszeniem jej praw podstawowych, zagwarantowanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”). Skarżąca powołuje się w szczególności na naruszenie swobody prowadzenia działalności gospodarczej w Unii Europejskiej (art. 16 karty) oraz prawa do korzystania w Unii Europejskiej z mienia nabytego zgodnie z prawem (art. 17 karty). Ponadto zdaniem skarżącej doszło do naruszenia prawa do równego traktowania (art. 20 karty) oraz zasady niedyskryminacji (art. 21 karty).

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2016 r. – Apax Partners/EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX)

(Sprawa T-58/16)

(2016/C 111/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Apax Partners LLP (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: D. Rose, J. Curry i J. Warner, Solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Apax Partners Midmarket (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: słowny unijny znak towarowy „APAX” – zgłoszenie nr 3 538 981

Postępowanie przed EUIPO: postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie R 1441/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie wniosku o rejestrację spornego znaku towarowego do EUIPO w celu jego rozpatrzenia;
- obciążenie EUIPO i wszystkich stron postępowania przed Izbą Odwoławczą własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w tym kosztami postępowaniu oraz w postępowaniu odwoławczym przed Izbą Odwoławczą, a także w postępowaniu w sprawie sprzeciwu B 764 029 przed Wydziałem Sprzeciwów.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 13 lutego 2016 r. przez Carla De Nicolę od wyroku wydanego w dniu 18 grudnia 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-9/14 De Nicola/EBI

(Sprawa T-59/16 P)

(2016/C 111/44)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat G. Ferabecoli)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uwzględnienie niniejszego odwołania i częściową zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie ust. 2 i 3 sentencji oraz pkt 58-63 uzasadnienia wyroku;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności lub braku obowiązywania wytycznych na rok 2012; nakazanie EBI naprawienia szkody poniesionej przez C. De Nicolę, zgodnie z żądaniem skargi wszczynającej postępowanie, lub pomocniczo, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez inną izbę Sądu do spraw Służby Publicznej w innym składzie orzekającym, w celu ponownego rozstrzygnięcia w przedmiocie uchylonych punktów;
- obciążenie drugiej strony kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie skierowane jest przeciwko wyrokowi Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 18 grudnia 2015 r. De Nicola/Europejski Bank Inwestycyjny (F-9/14).

Zarzuty i główne argumenty są takie same, jak w sprawie T-55/16 P, De Nicola/Europejski Bank Inwestycyjny.

Odwołanie wniesione w dniu 13 lutego 2016 r. przez Carla De Nicolę od wyroku wydanego w dniu 18 grudnia 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-55/13 De Nicola/EBI

(Sprawa T-60/16 P)

(2016/C 111/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat G. Ferabecoli)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uwzględnienie niniejszego odwołania i poprzez częściową zmianę zaskarżonego wyroku uchylenie pkt 2 i 3 sentencji oraz pkt 59-64 samego wyroku;
- w konsekwencji, stwierdzenie nieważności lub stwierdzenie niemożności stosowania wytycznych sporządzonych na 2011 r.; zasądzenie od EBI odszkodowania za szkodę poniesioną przez C. De Nicolę zgodnie z żądaniami pozwu lub, pomocniczo, przekazanie sprawy do innej izby Sądu do spraw Służby Publicznej, zasiadającej w innym składzie sędziowskim celem ponownego wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie uchylonych części wyroku;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie jest skierowane przeciwko wyrokowi Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 18 grudnia 2015 r. De Nicola/Europejski Bank Inwestycyjny (F-55/13).

Zarzuty i główne argumenty są takie, jak podniesione w sprawie T-55/16 P De Nicola/Europejski Bank Inwestycyjny.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2016 r. – Coca-Cola/EUIPO – Mitico (Master)

(Sprawa T-61/16)

(2016/C 111/46)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Coca-Cola Company (Atlanta, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Malynicz i S. Baran, barristers; D. Stone i A. Dykes, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) (Damaszek, Syria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico)

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „Master” – zgłoszenie nr 9 091 612

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 grudnia 2015 r. w sprawie R 1251/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

- obciążenie EUIPO oraz zgłaszającego unijny znak towarowy własnymi kosztami oraz kosztami strony skarżącej, jakie poniosła ona na każdym etapie postępowania w sprawie sprzeciwu oraz postępowania odwoławczego, w tym kosztami, jakie poniosła w niniejszym postępowaniu.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 65 ust. 6 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2016 – Wieromiejczyk/EUIPO (Tasty Puff)

(Sprawa T-64/16)

(2016/C 111/47)

Język postępowania: Polski

Strona

Strona skarżąca: Michał Wieromiejczyk (Pabianice, Polska) (przedstawiciel: R. Rumpel, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy Unii Europejskiej zawierający elementy słowne „Tasty Puff” – zgłoszenie nr 13 072 061

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 listopada 2015 r w sprawie R 3058/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez zobowiązanie EUIPO do udzielenia prawa na „Tasty Puff” znak 13072061;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;

Naruszenie art. 7 ust 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2016 r. – fleur ami/EUIPO – 8 Seasons Design (Lamps)

(Sprawa T-67/16)

(2016/C 111/48)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: fleur ami GmbH (Willich, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat B. Potthoff)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: 8 Seasons Design GmbH (Eschweiler, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny wzór: Wzór wspólnotowy „Lamps” – wzór wspólnotowy nr 2 252 213-0002

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 grudnia 2015 r. w sprawie R 2164/2014-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- tytułem żądania ewentualnego nakazanie przesłuchania;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 6 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2016 r. – Deichmann/EUIPO – Munich (Przedstawienie krzyża umieszczonego na bocznej stronie buta sportowego)

(Sprawa T-68/16)

(2016/C 111/49)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deichmann SE (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Onken)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Munich, SL (Capellades, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Munich, SL

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie krzyża umieszczonego na bocznej stronie buta sportowego) – unijny znak towarowy nr 2 923 852

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 grudnia 2015 r. w sprawie R 2345/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO oraz drugiej strony w postępowaniu przed EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 17 lutego 2016 r. przez Carla De Nicolę od wyroku wydanego w dniu 18 grudnia 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-104/13 De Nicola/EBI

(Sprawa T-70/16 P)

(2016/C 111/50)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat G. Ferabecoli)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszego odwołania i poprzez częściową zmianę zaskarżonego wyroku uchylenie pkt 2 sentencji oraz pkt 13-17, 57-60 i 62-68 samego wyroku;
- w konsekwencji stwierdzenie, że wobec dr De Nicolę stosowany był mobbing i zasądzenie od EBI zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez dr De Nicolę albo, pomocniczo, przekazanie sprawy do innej izby Sądu do spraw Służby Publicznej, zasiadającej w innym składzie sędziowskim celem ponownego wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie uchylonych części wyroku; pod warunkiem ukończenia żądanych badań lekarskich;
- obciążenie Europejskiego Banku Inwestycyjnego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie jest skierowane przeciwko wyrokowi Sądu do spraw Służby Publicznej (w składzie jednego sędziego) z dnia 18 grudnia 2015 r. De Nicola/Europejski Bank Inwestycyjny (F-104/13).

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący umownego charakteru stosunku łączącego wnoszącego odwołanie i EBI.

- W tym względzie wnoszący odwołanie twierdzi, że żądał odszkodowania w odniesieniu do odpowiedzialności umownej EBI, a nie pozaumownej odpowiedzialności Unii Europejskiej.

2. Zarzut drugi dotyczący wniosku o stwierdzenie mobbingu.

- W tym względzie wnoszący odwołanie utrzymuje w szczególności, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie mógł uchylić się od swego obowiązku rozpatrzenia oskarżenia o mobbing a tym samym, że całkowicie niezgodnie z prawem stwierdził, że żądanie stwierdzenia, iż był stosowany mobbing było niedopuszczalne. Sprawdzenie i kwalifikacja okoliczności faktycznych pod względem prawnym stanowi, między innymi, „warunek wstępny”, aby następnie ustalić odszkodowanie za stwierdzone szkody.

3. Zarzut trzeci dotyczący wniosku o to, by EBI poniósł koszty odszkodowania za szkodę płynącą z mobbingu.

- W tym względzie wnoszący odwołanie twierdzi, że w niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki ku temu, by Sąd zbadał informacje i przyznał prawo do zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Postanowienie Sądu z dnia 3 lutego 2016 r. – Experience Hendrix/OHIM – JH Licence (Jimi Hendrix)

(Sprawa T-357/14) ⁽¹⁾

(2016/C 111/51)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 253 z 4.8.2014.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 17 lutego 2016 r. – DE/EMA

(Sprawa F-58/14) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Nieprzedłużenie umowy zawartej na czas określony — Artykuł 8 akapit pierwszy WZIP — Zasadnicza zmiana charakteru zadań wykonywanych przez pracownika — Przerwanie ścieżki kariery — Przekształcenie umowy na czas określony w umowę na czas nieokreślony — Wyłączenie)

(2016/C 111/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DE (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Blot)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków EMA (przedstawiciele: początkowo S. Marino, T. Jabłoński i N. Rampal Olmedo, pełnomocnicy, D. Waelbroeck i A. Duron, adwokaci, następnie S. Marino, T. Jabłoński, F. Cooney i N. Rampal Olmedo, pełnomocnicy, D. Waelbroeck i A. Duron, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego ze skarżącym oraz naprawienia rzekomo poniesionej szkody.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) DE pokrywa własne koszty postępowania i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Europejską Agencję Leków.

⁽¹⁾ Dz.U. C 292 z 1.9.2014, s. 63.

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2015 r. – ZZ i in./Komisja

(Sprawa F-140/15)

(2016/C 111/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ i in. (przedstawiciel: adwokat C. Cortese)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zmieniającej wysokość renty rodzinnej przyznanej skarżącemu oraz rent sierocych przyznanych trójce jego dzieci.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zawiadomienia o zmianie nr 3 kierownika wydziału PMO.4 Komisji Europejskiej zawierającego wskazania co do nowych wysokości renty rodzinnej przyznanej skarżącemu oraz rent sierocych przyznanych trójce jego dzieci, które to zawiadomienie zostało przekazane skarżącemu w dniu 6 lutego 2015 r. i uzupełnione uzasadnieniem decyzji organu powołującego oddalającej zażalenie z dnia 3 sierpnia 2015 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2015 r. – ZZ/EBI**(Sprawa F-145/15)**

(2016/C 111/54)

*Język postępowania: szwedzki***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat E. Nordh)*Strona pozwana:* Europejski Bank Inwestycyjny (EBI)**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny skarżącego za 2014 r. oraz żądanie zadośćuczynienia za poniesioną krzywdę.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej w sprawie oceny skarżącego za postępowanie w sprawie oceny (2014), w tym decyzji dotyczącej podwyżki wynagrodzenia, przyznania premii i awansu w ramach tej oceny, a także będącego tego następstwem sprawozdania z oceny w postępowaniu (2014), zarówno w części dotyczącej wyników pracy skarżącego w 2014 r., jak i celów wyznaczonych mu na 2015 r.;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego kwoty 150 000 EUR z odsetkami tytułem zadośćuczynienia;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2015 r. – ZZ i in./ESDZ**(Sprawa F-153/15)**

(2016/C 111/55)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ i in. (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny i J.N. Louis)*Strona pozwana:* Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji ESDZ, zawartej w rozliczeniach wynagrodzenia skarżących w zakresie, w jakim stanowi ona pierwsze zastosowanie obniżenia z 25 % do 20 % dodatku ze względu na warunki życia na podstawie decyzji dyrektora ds. administracyjnych.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że decyzja dyrektora generalnego ds. administracyjnych ESDZ z dnia 23 lutego 2015 r. nie znajduje zastosowania do skarżących;
- W rezultacie, stwierdzenie nieważności ich rozliczenia wynagrodzenia z marca 2015 r. oraz rozliczeń sporządzonych w następnych miesiącach w zakresie, w jakim stosują dodatek ze względu na warunki życia w wysokości 20 %;
- obciążenie ESDZ kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2016 r. – ZZ/Parlament**(Sprawa F-1/16)**

(2016/C 111/56)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego w sprawie nieumieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie urzędników wybranych, aby uczestniczyć w programie kształcenia w ramach kampanii certyfikacji 2014.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności wydanej przez organ powołujący decyzji z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie nieumieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie urzędników wybranych, aby uczestniczyć w programie kształcenia w ramach kampanii certyfikacji 2014;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 18 lutego 2016 r. – Sesma Merino/OHIM**(Sprawa F-125/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 111/57)

Język postępowania: francuski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 28.4.2014, s. 37.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL